

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
40 (1997-1998)

ISSN 1211-7250
ISBN 80-86023-18-4

001 3811

BRNO 1999

PD 4423

S 9990385

395

250, ✓

PŘEHLED VÝZKUMŮ 40 (1997-1998)

Vydává: Archeologický ústav AV ČR Brno
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: ps@isibrno.cz

Odpovědný redaktor: PhDr. Jaroslav Tejral, DrSc

Redakce a příprava pro tisk: Mgr. Balázs Komoróczy, Ing. Petr Škrdla,
Richard Zatloukal

Na titulním listě: Mikulčice - sídliště na "Klášteřisku"

Tisk: BEKROS

Náklad: 350 ks

Publikace neprošla redakční ani jazykovou úpravou

© 1999 by the Authors

All rights reserved

AÚ AV ČR Brno, Královopolská 147, 612 00

MOKRÁ (okr. Brno-venkov)

Mokrý lom V. Mokerský les. Raný novověk. Záchranný výzkum.

V souvislosti se záchranným archeologickým výzkumem, který byl zaměřen zejména na paleolitické osídlení, byl v prostoru sondy (S1) náhodně nalezen v povrchové vrstvě nad škrapy, drobný mosazný medailónek (poutní známka?). Nález lze zařadit nejdříve do počátku 19. století, a to v souvislosti s pozůstatky pobytu místních vápeníků, které zde byly odkryty archeologickou sondou v r. 1996 (Kos 1998).

Petr Kos, ÚAPP Brno

Literatura:

Kos, P. 1998: Mokrý (okr. Brno-venkov), Mokerský les (Mokrý lom V), PV za r. 1995-1996, Brno, v tisku.

Resumé:

Mokrý lom V (Bez. Brno-venkov). Mokerský les. Mährische Karst - Süden. Siedlung. Neuzeit (18. - 19. Jh.). Rettungsgrabung.

MOLENBURK (okr. Blansko)

Polní trať „U kostelíčka“, „Za Panskou skálou“. Zaniklá středověká ves Husí (Hertwigschlag) se zaniklým farním kostelem P. Marie. Povrchový průzkum.

Povrchové sběry, uskutečněné 2. března a 15. října 1997, byly vedeny snahou o podrobnější poznání jedné z nejtypičtějších zaniklých lesních lánových vsí bývalého holštejnského dominia na Dražanské vrchovině, 1,1 km severozápadně vsi Molenburk (k lokalitě přehledně Černý 1992, 55-57 s další literaturou). Zkoumána byla zemědělsky obdělávaná pravá severozápadní strana údolí (578 – 586 m n. m.), kde byla pozornost věnována několika vybraným sídelním koncentracím, jak je při svých prospekčních akcích dokumentoval E. Černý, zvláště pak místu zaniklého kostela P. Marie, výslovně uváděného v letech 1406 – 1408 a 1437. Pro průzkum nepřístupná naproti tomu zůstává protější jihovýchodní polovina dvouřadé vsi, na které louky a pastviny uchovávají dosud v terénním reliéfu znatelné reliktu jednotlivých usedlostí. Sběry se tak dotkly zejména vlastní kostelní výšiny (Státní mapa 1 : 5 000 - odvozená, list Boskovice 2-7 z roku 1985: areál vymezen body, od Z a J okrajové sekční čáry vzdálenými 263 : 172, 260 : 185, 246 : 171 a 253 : 163 mm), dále pak svahu cca 50 m dále k jihozápadu, nad objekty č. 7 a 8 (viz Černý 1992, obr. 37; na uvedeném mapovém listu plocha mezi body 253 : 163, 246 : 171 a 247 : 158 mm od Z a J okrajové sekční čáry), prostoru severovýchodně od kostela, v okolí objektu č. 4 (výše citovaný mapový list: 268 : 192, 262 : 200, 252 : 194 a 260 : 185 mm od Z a J okrajové sekční čáry), a konečně pak terasy na severovýchodním konci vsi nad vodárnou, v místě objektu č. 2 (výše jmenovaný mapový list: mezi body 288 : 218, 262 : 217 a 274 : 205 mm od Z a J okrajové sekční čáry). Celková délka zkoumaného pásu na pravé straně potočního údolí tak dosáhla 360 m.

Z obou akcí pochází vedle čtyř kusů vypálené hliněné mazanice z dřevěných srubových konstrukcí původní zástavby a rohovcového úštěpu (křesadla) celkem 87 keramických zlomků, z toho 27 okrajových, 21 z výdutí s dekorem a 5 z den nádob. Hrnčina obvyklé typové skladby (hrnky, hrnek s uchem nebo džbán, hrnce, zásobnice, zvoncovité poklice) napovídá počátkům vsi asi někdy ve 3. čtvrtině 13. století (skupina vyspělé tuhé keramiky bez výzdoby radélkem), i osídlení pokračujícímu až do poloviny 15. věku, kdy byla